

EUROPA-PARLAMENTET

1999

2004

Mødedokument

3. september 2001

B5-0541/2001

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 37, stk. 2

af Dagmar Roth-Behrendt, Anneli Hulthén og Dorette Corbey

for PSE-Gruppen

om resultaterne af Bonn-konferencen om klimaændringer

Europa-Parlamentets beslutning om resultaterne af Bonn-konferencen om klimaændringer

Europa-Parlamentet,

- der henviser til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer fra 1992 (UNFCCC),
 - der henviser til Kyoto-protokollen til UNFCCC fra 1997,
 - der henviser til den aftale, der blev indgået på konferencen i COP-6, del 2, den 23. juli 2001,
 - der henviser til kommissær Wallströms redegørelse den 4. september 2001,
 - der henviser til sine beslutninger af 9. februar 1999, 7. oktober 1999, 26. oktober 2000 og 5. april 2001 om klimaændringer og Kyoto-konferencens mål,
- A. der henviser til, at Kyoto-protokollen til UNFCCC fortsat er det politiske nøgleinstrument for en verdensstrategi mod den alarmerende opvarmning af kloden,
- B. der henviser til, at der er et presserende behov for at tage konkrete skridt til fuldt ud at implementere og følge op på Kyoto-protokollen og føre den ud i livet,
- C. der henviser til, at Bonn-konferencen (6-partskonferencen, del 2) var af afgørende betydning for videreførelse af Kyoto-processen, navnlig efter mangelen på resultater på COP-6-konferencen i Haag i november 2000 og den nye amerikanske regerings ensidige afvisning af Kyoto-protokollen i marts 2001,
- D. der henviser til, at den amerikanske regering ikke har taget sin negative afgørelse op til fornyet overvejelse til trods for den omfattende internationale fordømmelse og EU's politiske og diplomatiske initiativer med henblik på at bilægge uoverensstemmelserne,
- E. der henviser til, at industrilandene, herunder USA, har et stort ansvar for udledningen af drivhusgasser og derfor bør spille en ledende rolle i Kyoto-processen, og at det i sin beslutning af 5. april 2001 anmodede Kommissionen og EU's medlemsstater om at spille en sådan ledende rolle,
1. bifalder den internationale aftale om en række afgørelser med henblik på at fremskynde bekæmpelsen af klimaændringer, der blev indgået den 23. juli 2001 i Bonn af over 180 lande, herunder Japan, Australien, Canada og Rusland, men USA som bemærkelsesværdig udtagelse; mener, at denne aftale giver Kyoto-protokollen større fremdrift og udgør et væsentligt instrument for gennemførelsen af en verdensomspændende strategi mod den globale opvarmning; er endvidere af den opfattelse, at Bonn-aftalen er et vigtigt skridt hen imod en verdensomspændende og multilateral beslutningsproces på miljøområdet;

2. fordømmer atter den amerikanske regerings ensidige afvisning af Kyoto-protokollen og understreger, at denne holdning har ført til USA's politiske isolering; opfordrer endnu en gang den amerikanske regering til at genoverveje sin holdning i denne sag; minder om, at USA tegner sig for hen ved 25% af de samlede CO₂-emissioner og ikke kan frasige sig sit ansvar;
3. bifalder den centrale rolle, EU-diplomatiet spiller, hvilket klart bekræfter EU's stærke engagement i Kyoto-processen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage alle de nødvendige skridt til videreførelse af denne proces, gennemførelse af Bonn-konferencens afgørelser og snarlig ratifikation af Kyoto-protokollen;
4. støtter afgørelsen om at oprette en særlig fond til finansiering af foranstaltninger med henblik på at hjælpe udviklingslandene med at tilpasse sig klimaændringer og udstyre dem med nye miljøvenlige teknologier; anser denne afgørelse for et passende skridt i retning af at tilgodese behovet for solidaritet mellem industrilandene og udviklingslandene;
5. bifalder indførelsen af en klar mekanisme til kontrol og fremme af parternes overholdelse af deres respektive emissionsmål; beklager imidlertid aftalens svage sider med hensyn til bøder, men mener, at "håndhævelsesafdelingen", som skal afsløre tilfælde af manglende overholdelse, bør danne grundlaget for et effektivt og stærkere fremtidigt juridisk instrument kombineret med passende sanktioner;
6. beklager uligevægten i Bonn-aftalen med hensyn til den betydning, der tillægges de forskellige instrumenter for en strategi mod klimaændringer; henviser til sin beslutning af 26. oktober 2000 "Mod et europæisk klimaændringsprogram", hvori det navnlig anfører, at:
 - "dræn" er videnskabeligt tvivlsomme og kun bør anvendes under overvågning og i begrænset omfang,
 - der bør gælde en lignende begrænsning for anvendelsen af de fleksible mekanismer som f.eks. handel med emissioner;
7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage yderligere initiativer til udvikling af en EU-strategi baseret på disse principper og mere generelt på Europa-Parlamentets henstillinger som omhandlet i ovennævnte beslutning; opfordrer navnlig Kommissionen til snarest muligt at forelægge sin meddelelse baseret på det europæiske klimaændringsprogram, herunder konkrete forslag til foranstaltninger inden for alle relevante sektorer;
8. minder om, at Kyoto-processen kun kan være et første, men nødvendigt skridt i den globale strategi mod klimaændringer; opfordrer derfor de kontraherende parter og navnlig industrilandene til at vedtage yderligere ambitiøse reduktionsmål;
9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og de kontraherende parters regeringer.